

KEIR HARDIE

Kun Keir Hardien tapainen työväenluokan taistelija kuolee, saattaa se työväestön surun valtaan. Työläisiltä on mennyt harras taistelija, uskollinen ystävä, innostuksen valaja ja suoran, mutkattoman luokkataistelulinjan opastaja.

Yksilön menettäminen ei sinänsä merkitse suuria miljoonien ihmisten joukossa. Yksi kuolema on kuin pisara valtameressä verrattuna siihen suunnattomaan kuolemien sarjaan, mitä yksistään nykyinen verinen sota synnyttää. Mutta kun tämä yksilö on uhrannut koko elämänsä, tarmonsa — kaikkensa työväenliikkeen vapautustaistelun hyväksi, kun hänen koko elämänsä on ollut taistelua sorrettujen puolesta ja hän näin pyhitetyn elämänsä aikana on koonnut suuren varaston tietoja ja kokemuksia juuri työväenluokan taistelua varten ja saavuttanut siten varman taistelusuunnitelman ja oikeat taistelukeinot, silloin tällaisen yksilön menettäminen on ankara isku.

Keir Hardie oli tällainen taistelija. Hänen koko elämänsä, varhaisesta lapsuudestaan kuolemaansa saakka, oli pyhitetty sorretulle työväenluokalle. Hän taisteli uljaasti. Työväenluokan vapautustaistelu oli hänen uskontonsa, hänen kaikkensa. Ilman sitä oli hänestä elämä arvotonta. Siitä hän sai voimansa.

Ei ole senvuoksi ihmeteltävää, miten Hardie saavutti Englannin ja koko maailman luokkatietoisien työväestön jakamattoman ystävyyden. Tulisella innolla ja väsymättömyydellä teki Hardie työläisveljensä keskuudessa herätystyötä. Selväpiirteisesti, sydämellisesti ja

lämmöllä osotti hän työläisjoukoille mitä tietä heidän oli kuljettava, jotta työväen luokalle koituisi vapaus — leipää riittäisi kaikille.

Keir Hardien syvä vakuuttavuus ja hänen palava intonsa johtui siitä, että hän itsekin oli työläinen, oli itse saanut kokea ne kärsimykset, mitkä nykyisessä yhteiskunnassa ovat työläisen ja työläislapsen osana. Hardie oli näet jo seitsenvuotiaana pakotettu ansaitsemaan leipänsä ja auttamaan kotiaan. Joutui silloin kaivokseen, saaden siellä maistaa sitä helvettä, mikä on ihmiskunnan suuren enemmistön osana. Työnsä lomassa Hardie opiskeli niin paljon kuin jaksoi. Oli näet oppinut lukemaan ja kirjottamaan, vaikka koulua ei saanut käydä. Itseopiskelussaan pääsi niin pitkälle, että 21 vuotiaana "säkättiin" kaivoksesta "vaarallisena" agitaattorina. Kaivoksesta lähdettyään pääsi hän sanomalehden toimittajaksi. Ja silloin aukeni hänelle vapaampana se suuri ura, jota myöten hän koko elämänsä kulki.

Hardie toimi agitaattorina, sanomalehtimiehenä, parlamentti-edustajana, ym. Kaikkialla osotti hän selvää luokkatietoisuutta. Kompromisseeraaminen ei koskaan saanut hänessä sijaa. Tämän kautta sai hän ankaria vihamiehiä hallitsevan luokan keskuudessa, mutta sitä syvempiä ystäviä työläisten laajoissa joukoissa.

Kun sota syttyi, koski se ankaraasti Hardien ihmisrakkaaseen luonteeseen. Hän tiesi sanomattoman selvästi, että sodan kauhut tulee yksinomaan työväenluokan suoritettavaksi, että miljoonat miehet, jotka kuljetetaan toimentoi-

aan teurastamaan, ovat työläisiä, ovat veljiä, joilla ei ole pienintäkään vihaa toisiaan kohtaan. Ja selvästi asettuikin hän heti sotaa vastaan. Raivostunut "isänmaallinen" hallitseva luokka jo usein, puoliksi julkisesti, puoleksi salaisesti, julkilausui toivomuksensa, että hänet olisi ammuttava "isänmaan" petturuudesta tai tehtävä hänelle sama temppu kuin tehtiin Jauresille — salamurhattaisiin. Mutta Hardie ei tästä pelästynyt, vaan seisoi entistä tanakampana, sillä hän tiesi, että jos hän kaatuu-kin, niin se merkitsee vähän sen luokan asian rinnalla, mille hän elämänsä oli pyhittänyt.

Ylivoimaisista ponnistuksista heikentyneenä ja masentuneena

nykyisen sodan verileikistä sairastui Hardie ja hänen elämänsä sytyttävä liekki sammui syyskuun 26 p:nä.

Mutta vaikka Hardie on kuollut, niin hänen lähes kuusikymmenvuotinen elämäntaipaleensa on täynnä meitä muita elähyttäviä muistomerkkejä. Ne antakoot meille muille innostusta työhömmme. Ja mitä useampi työläinen seuraa Hardien antamaa esimerkkiä omien voimiensa ja tietojensa mukaisesti työskentelemällä työväenliikkeen vapauttamisen puolesta, sitä pikeemmin taistelumme on suoritettu.

Sitä vaatii voimakkaasti Hardien elämäntyö!

